

Mand samt en Landstorm paa ca. 15 000 Mand eller rundt regnet en Hær paa 95 000, mellem 90 000 og 100 000 Mand.

Udgifterne til denne Hær og Flaade opgives, som ogsaa i Dag nævnt af Indenrigsministeren, til 47 Mill. Kr. Nu bør man jo ikke gerne tvivle paa en Mands Ord, heller ikke paa de to Partiernes Ord eller den højtærede Indenrigsministers Ord, naar han angiver 47 Mill. Kr. som det Beløb, den nye Hærorrdning vil koste, men jeg minder dog om, at saavel Ministeren som Forslaget selv gentagne Gange siger, at den eller den Sum er kalkulatorisk, og vi, som har behandlet disse Spørgsmaal, har ogsaa faaet det Indtryk, at mange af Summerne er i allerhøjeste Grad kalkulatoriske. Det er i hvert Tilfælde mit Partis Opfattelse, at disse 47 Mill. Kr. saa langt fra vil slaa til, at vi endog vil komme et Stykke over de 50 Mill. Kr. som Udgiften til denne Hær- og Flaadeordning. Jeg erkender, at det ikke nytter at diskutere dette Spørgsmaal hverken med den ærede fungerende Forsvarsminister eller med nogen af Partiernes Ordførere, men de, der lever, naar Regnskabet foreligger om et Aar eller to, vil faa at se, at heller ikke her saa Socialdemokratiets Repræsentanter galt. Det bliver sikkert en Forsvarsordning paa 50—52 Mill. Kr. og ikke som nævnt ca. 47 Mill. Kr., thi en hel Del af de Tal, der er opgivet, vil neppe kunne holde.

Det konservative Folkeparti har ved dette Forlig sat Sagligheden over Styr, sat Sagkundskaben udenfor deres Politik, men det maa jo erkendes, at ved det Overenskomstforslag, de er gaaet med til, har de vundet en politisk Sejr over Venstre, som de sikkert ogsaa er overordentlig stolte af.

Den foreslaaede Hærorrdnings Opgave angives at være at „forsvare Danmarks Jord og dets Uafhængighed imod ethvert Angreb“, at byde en „Førstemodstand“ imod Angreb udefra, indtil Assistance fra Folkenes Forbund kommer. Naar man stilles overfor saadanne store og mægtige Opgaver, er det ganske naturligt, at man som Borger i dette Land, der skal være med til at udrede disse store Summer aarlig til et Forsvar, spørger sig selv og spørger andre: Ja, men kan Danmark magte disse Opgaver? Jeg tror, det vil staa saaledes for de fleste,

at den sunde Fornuft vil sige: Nej, en saadan Opgave magter Danmark og det danske Folk ikke. Vi magter den ikke af personelle Grunde, fordi Danmark er et lille bitte Land med en lille Befolkning. Vi magter den heller ikke af økonomiske Grunde. Danmark er et lille Land, men det har omfattende Kyststrækninger, som, hvis Landet skulde forsvarses effektivt, vilde kræve en ganske anderledes stor Flaade, en langt større Hærmasse, end det danske Folk økonomisk og personelt er i Stand til at stille paa Benene. De sagkyndige vil ogsaa sige: Nej, Danmark magter ikke disse Opgaver, og det siges jo tydeligt og klart af den ene tjenstgørende højere Officer efter den anden. Jeg har saaledes hørt en kendt Artilleriøberst sige: Nej, jeg erkender, at vi ikke magter at føre et effektivt Forsvar, men vi magter noget andet, vi magter at kæmpe og falde med Ære. Det lyder ganske smukt, særlig naar man siger det ved en Fest med et Glas i Haanden, men jeg tror, at den store danske Befolkning ikke ønsker at kæmpe og falde med Ære, for den har, som jeg sagde før, ingen Interesse der, hvor der kæmpes med blodige Vaaben. Den sidste store Verdenskrig har jo lukket Øjnene op paa Millioner og atter Millioner af Mennesker for, at det ikke er for Folkenes, ikke for Landenes Interesser, der kæmpes i Krigene. I gamle Dage kunde man faa Menneskene til at tro noget saadant, men nu forstaar, nu ser Befolkningen, hvad der kæmpes om, at der kæmpes om, hvilket af de kapitalistiske Samfund i det ene eller det andet Land der skal være toneangivende og førende paa Verdensmarkedet.

Men efter at det Spørgsmaal er blevet bevaret, om Danmark magter at rejse et saadant Værn om vort Land, kommer der et andet ikke mindre betydningsfuldt Spørgsmaal, som ogsaa skal belyses og besvares, nemlig dette: Har Danmark nogen Forpligtelse til at have en Hær? Der er jo sagt forfærdelig mange Ting om dette Spørgsmaal. Der er sagt Ting i lyriske og smukke Vendinger om, at alle har Ret og Pligt til at forsvare sig, naar de bliver angrebet. Man har under den Debat, som nu føres angaaende Militærspørgsmaalet, heldigvis forladt disse gamle, til Dels svulstige Tirader og er gaaet over til større